

DEN EUROPÆISKE CENTRALBANK

DEN EUROPÆISKE CENTRALBANKS HENSTILLING

af 7. juli 1998

om vedtagelse af visse foranstaltninger til forbedring af eurosedlers og -mønters retlige beskyttelse

(ECB/1998/7)

(1999/C 11/08)

STYRELSESRÅDET FOR DEN EUROPÆISKE
CENTRALBANK HAR —

under henvisning til statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank (i det følgende benævnt »statutten«), særlig artikel 34.1, og

ud fra følgende betragtninger:

Rådets forordning (EF) nr. 974/98 af 3. maj 1998 om indførelse af euroen⁽¹⁾ indeholder bestemmelser om en treårig overgangsperiode, som begynder på datoen for indførelsen af euroen og slutter, når Det Europæiske System af Centralbanker (i det følgende benævnt »ESCB«) og medlemsstaterne begynder at udstede eurosedler og -mønter;

visse institutioner og økonomiske aktører har udstedt mønter og pengesedler pålydende i euro, som ikke har status som lovlige betalingsmidler; dette fænomen vil sandsynligvis optræde i stigende omfang — i visse tilfælde sker udstedelsen i god tro med henblik på at gøre offentligheden bekendt med den nye fælles valuta — efterhånden som den dato, på hvilken eurosedler og -mønter skal sættes i omløb, nærmer sig;

udstedelse af eurosedler eller -mønter, der ikke er lovlige betalingsmidler, kan, selv med det formål at oplyse befolkningen forud for overgangen til euroen, medføre dårlig praksis, bedrageri og vildfarelser, der især vil gå ud over de ældre eller de dårligt informerede;

i de fleste medlemsstater findes allerede lovbestemmelser, i henhold til hvilke udstedelse af mønter og pengesedler med pålydende i den nationale valutaenhed kun kan foretages af de nationale monetære myndigheder; artikel 105 A, stk. 1, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab (i det følgende benævnt »traktaten«)

»bestemmer, at ECB har eneret til at bemyndige udstedelse af pengesedler i Fællesskabet. ECB og de nationale centralbanker kan udstede pengesedler. De pengesedler, der udstedes af ECB og de nationale centralbanker, er de eneste, der har status som lovlige betalingsmidler i Fællesskabet«; medlemsstaternes retssystemer bør umuliggøre uautoriseret udstedelse af pengesedler;

i denne henstilling forstås ved pengesedler og mønter, som ikke er lovlige betalingsmidler, pengesedler og mønter, der enten er løst baseret på udformningen af eurosedler eller -mønter, der er lovlige betalingsmidler, eller efterligner de ægte pengesedler eller mønter og kan forveksles med ægte pengesedler eller mønter, og som udstedes til brug som betalingsmiddel inden for et begrænset område, i en begrænset periode eller for et begrænset antal varer eller tjenesteydelser, eller som på grund af deres store udbredelse på anden måde kan skabe forvirring i forbindelse med betalinger;

overgangen til euroen indebærer for så vidt angår pengesedler, at en ny og fuldstændig serie pengesedler i nyt design og med nye pålydende værdier sættes i omløb med status om lovlige betalingsmidler inden for et geografisk område, der går ud over de nuværende geografiske grænser for brugen af de nationale pengesedler; på grund af det helt nye design vil offentligheden ikke fra starten være fortrolig med de nye eurosedlers og -mønters pålydende værdier og udseende; medlemsstaterne i dette udvidede geografiske område for pengesedlernes omløb har forskellige lovgivning om falskner; eurosedler vil ligeledes blive brugt som reserver uden for Den Monetære Unionens geografiske grænser, hvilket medfører et udvidet geografisk cirkulationsområde; denne kombination af faktorer kan føre til en øget risiko for seddelfalskneri i perioden før og efter datoen for udstedelsen af eurosedlerne;

i betragtning af de teknikker til gengivelse af pengesedler, der i dag er tilgængelige, vil risikoen for falskneri sandsynligvis stige; farvekopimaskiner og skannere kan

(¹) EFT L 139 af 11.5.1998, s. 1.

nu forsynes med en teknisk facilitet, der kan genkende pengesedler, og dermed hindre gengivelse heraf; euro-sedlerne udstyres med den nødvendige teknologi, for at disse faciliteter kan fungere så effektivt som muligt; det bør overvejes at påbyde sådanne tekniske faciliteter i farvekopimaskiner og skannere ved lov inden for Det Europæiske Fællesskab for at beskytte økonomiske aktører mod den øgede risiko for seddelfalskneri; Rådets resolution af 18. december 1997 om fastsættelse af prioriteter for samarbejdet om retlige og indre anliggender for perioden 1. januar 1998 til Amsterdam-traktatens ikrafttræden⁽¹⁾ prioriterer bekæmpelse af brug af ny teknologi til kriminelle formål og anvendelse af ny teknologi til bekæmpelse af kriminalitet;

bestræbelserne på at forhindre falskneri berører både Fællesskabet, i kraft af dets kompetence vedrørende den fælles valuta, og medlemsstaterne, i kraft af deres kompetence inden for strafferet og politikker til bekæmpelse af organiseret kriminalitet;

ESCB har dog en interesse i at træffe alle nødvendige foranstaltninger for at sikre en problemfri overgang til euroens fulde indførelse og offentlighedens accept af eurosedlerne; en sådan interesse indebærer formulering af en henstilling, der fastsætter visse politiske målsætninger og samtidig lader det være op til de kompetente myndigheder i Den Europæiske Union og i medlemsstaterne at overveje disse målsætninger og tage de nødvendige skridt til gennemførelse heraf;

Rådet for Den Europæiske Union og medlemsstaterne bør betragte den forestående udstedelse af pengesedler i den fælles valuta som en begivenhed, der bør føre til fornyet overvejelse af medlemsstaternes nuværende politikker til bekæmpelse af falskneri;

Artikel K.1 i traktaten om Den Europæiske Union giver mulighed for politisamarbejde med henblik på forebyggelse og bekæmpelse af forskellige former for grov international kriminalitet; i henhold til artikel 2, stk. 2, i Europol-konventionen af 26. juli 1995⁽²⁾ kan Rådet for Den Europæiske Union med enstemmighed beslutte at pålægge den europæiske politienhed at beskæftige sig med sager om forfalskning af penge og betalingsmidler; Europa-Kommissionen kan ligeledes overdrages et sådant samarbejde mellem de nationale politistyrker

vedrørende forfalskning af penge og betalingsmidler; et sådant samarbejde bør ideelt set være fuldt etableret før indførelsen af eurosedler og -mønter —

VEDTAGET FØLGENDE HENSTILLING:

1. Medlemsstaternes og Fællesskabets institutioner bør ikke fremme, men derimod modvirke og føre streng kontrol med udstedelse, besiddelse og brug af eurosedler og mønter, der ikke er lovlige betalingsmidler, særlig før den 1. januar 2002.
2. Medlemsstaterne bør anvende alle nødvendige retlige midler for at sikre overholdelsen af forbuddet mod udstedelse af uautoriserede pengesedler, som følger af traktatens artikel 105 A, stk. 1. Den eksisterende nationale lovgivning om beskyttelse af de nationale centralbankers eneret til at udstede nationale pengesedler bør efter behov tilpasses før 2002, så den tager højde for ECB's traktatfæstede eneret med hensyn til pengesedler.
3. Medlemsstaterne bør sikre, at pengesedlernes design kan ophavsretsbeskyttes.
4. Rådet for Den Europæiske Union, Europa-Kommissionen og medlemsstaterne bør overveje at revidere deres gældende politikker om bekæmpelse af falskneri med henblik på at gøre spørgsmålet til en sag af fælles interesse, vurdere behovet for harmonisering af straffelovbestemmelser vedrørende falskneri, opnå øget institutionelt, retligt og politimæssigt samarbejde, udarbejde nye konventioner med dette formål for øje, forsøge at styrke koordineringen med regeringer og organisationer uden for EU, analysere eventuelle nye tekniske muligheder for at forfalske pengesedler og gennemføre eller overveje eventuelle andre foranstaltninger.
5. Det bør overvejes at etablere et samarbejde mellem de nationale politistyrker inden for forfalskning af penge og betalingsmidler, enten gennem den europæiske politienhed (Europol) eller Europa-Kommissionen, samt at involvere ECB i dette arbejde.
6. Europa-Kommissionen og medlemsstaterne bør overveje at udarbejde forslag til lovbestemmelser for at

⁽¹⁾ EFT C 11 af 15.1.1998, s. 1.

⁽²⁾ EFT C 316 af 27.11.1995, s. 2.

- sikre, at falske eurosedler, når de opdages, tilbageholdes af kreditinstitutter og andre enheder, der modtager og håndterer kontanter, og efterfølgende overdrages til de relevante retshåndhavende myndigheder.
7. Det bør overvejes at indføre fællesskabsbestemmelser, som gør det obligatorisk at installere teknisk udstyr, der gør det muligt at identificere pengesedler og hindre gengivelse heraf, i farvekopimaskiner og maskiner til grafisk gengivelse — uanset om disse er fremstillet i Fællesskabet eller importeret fra tredjelande.

For at sikre, at andre lande anvender en tilsvarende ordning, anbefales det at udarbejde en international konvention parallelt hermed.

8. Denne henstilling er rettet til Rådet for Den Europæiske Union, Europa-Parlamentet, Europa-Kommissionen og medlemsstaterne.

9. Denne henstilling offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Udfærdiget i Frankfurt am Main, den 7. juli 1998.

Formanden for ECB

Willem F. DUISENBERG
